

30.1.2015

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende nr. 1637/2013 af Nunzia d'Aniello, italiensk statsborger, om Deulemar Compagnia di Navigazione konkurs (Italien)

1.   Sammen drag

Andrageren refererer til konkursen af rederiet Deulemar Compagnia di Navigazione, som er hjemmehørende i Torre del Greco. Ifølge andrageren var rederiets forvaltning og konkursproceduren forbundet med svig og mangel på administrativ gennemsigtighed.

Konkursen har forårsaget alvorlige økonomiske vanskeligheder for tusindvis af familier, der har investeret deres opsparinger i selskabet, og for de ansatte, der har mistet deres job.

2.   Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 4. juni 2014). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

3.   Kommissionens svar, modtaget den 30. januar 2015

Kommissionens bemærkninger

Kommissionen har kendskab til de insolvensprocedurer, der er iværksat i forbindelse med Deulemar Compagnia di Navigazione i Italien og de negative følger, som denne virksomheds konkurs har for obligationsejere og arbejdstagere.

Med hensyn til andragerens beskyldninger om svig vil Kommissionen gerne gøre opmærksom på, at reglerne om ledelsens forpligtelser og ansvar i forbindelse med insolvens for øjeblikket ikke er harmoniseret på EU plan. En virksomhedsledelses forpligtelser og ansvar er derfor

udelukkende fastsat ved national lov. Ifølge Kommissionens oplysninger er adskillige medlemmer af de familier, som ejer virksomheden, for nylig blevet dømt for at have foretaget ulovlige finansielle transaktioner, da virksomheden gik konkurs. Det lader derfor til, at den italienske lovgivning indeholder tilstrækkelige instrumenter til at indføre sanktioner for svigagtige transaktioner, som er foretaget af ledelsen, og som er til skade for virksomhedens kreditorer.

Uafhængigt af dette er Kommissionen for øjeblikket ved at undersøge behovet for en indsats på europæisk plan på lovgivningsområdet. Spørgsmålet om ledelsens forpligtelser og ansvar i forbindelse med insolvens er blevet behandlet i en undersøgelse, som blev udarbejdet for Kommissionen af London School of Economics i 2012. Resultaterne af denne undersøgelse vil blive suppleret af yderligere forskning om dette spørgsmåls grænseoverskridende virkninger, som der for nylig er blevet offentliggjort et udbud om. På grundlag af disse resultater vil Kommissionen undersøge, hvorvidt forskellene i national insolvenslovgivning skaber hindringer for et velfungerende indre marked.

Herudover har Kommissionen i marts 2014 vedtaget en henstilling om en ny tilgang til virksomheders konkurs og insolvens, som tilskynder medlemsstaterne til at indføre insolvensprocedurer, som gør det muligt for virksomheder at finde en løsning på deres finansielle vanskeligheder på et tidligt tidspunkt for at øge mulighederne for en vellykket redning af virksomheden og for at redde arbejdspladser. Kommissionen foreslog også at ændre Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs, der fastsætter en retlig ramme for grænseoverskridende konkurser for at udvide dens anvendelsesområde til sådanne redningsorienterede ordninger. En anden vigtig ændring i forbindelse med revisionen har til formål at øge gennemsigtigheden af insolvensprocedurer ved at kræve, at medlemsstaterne indfører elektroniske insolvensregistre, der indeholder minimumsoplysninger om insolvensprocedurer og giver mulighed for sammenkobling af sådanne registre. Denne revision skal vedtages i begyndelsen af 2015.

Konklusion

Kommissionen er klar over betydningen af at have en hensigtsmæssig retlig ramme, som effektivt indfører sanktioner for urimelige og uærlige handlinger fra ledelsens side. Kommissionen er derfor ved at undersøge spørgsmålet om ledelsens ansvar i forbindelse med insolvens for at vurdere, om de eksisterende forskelle mellem nationale løsninger på dette problem skaber vanskeligheder for et velfungerende indre marked. Herudover fremmer Kommissionen reformer af national insolvenslovgivning for at gøre det muligt for rentable virksomheder i finansielle vanskeligheder at fortsætte deres aktiviteter og dermed redde arbejdspladser.